

dette Medlem af Kirkeieren" udgaae, vil jeg ansee for vedtaget ved en Afstemning, der allerede har fundet Sted i Mødet i Formiddags, og hvad de andre nævnte Forslag angaaer, vil jeg lade afstemme eet af dem, og, naar dette vedtages, ansee de andre for vedtagne.

Ordføreren: Slutningen af Paragraphen indeholder Bestemmelser angaaende Dmtaxationer, med Hensyn til hvilke jeg troer, at man er temmelig enig i, at de ere mindre hældige. Man skulde væsentlig søge Garantien deri, at Dmtaxatorerne skulle vælges af et andet Stift, men dette vilde jo ikke have anden Følge end den, betydeligt at forbyde den hele Forretning og skaffe Folk tilstede, der ere mindre inde i alle de specielle Forhold, hvorom der er Tale; der maa derfor vistnok i saa Henseende foretages en Forandring. Det har i Udvalget været underkastet Overveelse, om dette skulde skee ved at forstærke det oprindelige Udvalg eller ved at vælge et nyt Udvalg med et dobbelt Antal Medlemmer; det Første vilde være det Simpleste, det Sidste er det, som svarer til, hvad der ellers ved Dmtaxation finder Sted, og det er det, hvorom Udvalget har forenet sig; men særlige Regler vilde ikke behøves derom, da Valget vil skee ganske paa samme Maade som ellers, kun at det vil være hensigtsmæssigt i den nye Paragraph, som derom er bragt i Forslag, at optage en heel Deel Smaaestemmelser om Varsel osv., der pleie at høre til en saadan Tings Ordning. Saalænge Discussionen ikke dertil giver Anledning, finder jeg ingen Grund til yderligere at udvilde det her foreslaaede System. I § 9 er det foreslaaet at lade den Bestemmelse udgaae, at alle Brugere skulle underrettes om den foretagne Taxation ved en formelig Rundreise; thi saa hensigtsmæssigt det er ved den Leilighed, hvor de endelig skulle erklære sig, da det der kan være ønskeligt deels at faae dem sammen for paa en Maade at forhandle det i Fællig, hvor flere ere under lignende Bilkaar, og deels atter at faae dem for Taxationscommissjonen, som ved meddeelte Dplysninger osv. kan fremme Lovens Diemod, nemlig Tilveiebringelsen af virkelige Afhændelser, saa lidet synes dette kostbare Apparat nødvendigt blot for at lade de

Bedkommende vide, hvad Udsaldet er blevet af Taxationerne, og det er derfor foreslaaet, at dette skal meddeles dem i en trykt Beretning.

Man har nemlig troet ikke at burde indskrænke sig til at lade hver Enkelt vide Udsaldet for hans Bedkommende, men at det i mange Tilfælde kunde være tjenligt for Sagen, at de havde en Overstigt over hele Taxationsforretningen, saa at de kunne foretage en Sammenligning, og hertil vilde de fuldstændigt sættes istand ved en trykt Beretning. At Ordene: „eller Kirkeieren“ ogsaa udgaae paa dette Sted, er en Følge af en tidligere Afstemning. Endelig har man foreslaaet at tilføie til den foreslaaede Tilføining til Slutningen af den 10de, som man vistnok ved en oplagtig Analyse af Loven kan faae ud allerede indeholdes deri, nemlig at den, der ikke antager de tilbudte Bilkaar, Mæret efterat de ere ham meddeelte, eller ved den Forretning, som i den Anledning afholdes, har denne sin Ret forbrudt. Dette er en meget væsentlig Bestemmelse for at faae Sagen bragt til Endelighed, og det er vistnok ønskeligt, at dette staaer med tydelige og klare Ord, ligesom det vist ogsaa er rigtigt, at den senere Overdragelse, som derved naturligviis ikke er affaaeren, skal slutte sig til det hele System, saa at altsaa den hele ved Taxationen udsundne Canon skal lægges til Grund, hvortil det er en Selsølgelse, at en saadan Fæstter ikke kan faae en saadan Overdragelse uden at blive enig med Bestyrelsen om Kjøbesummen; thi det Tilbud, der er gjort, er bortfaldet derved, at han har ladet Fristen hengaae ubenyttet. — I § 10 er der en lille Ucorrecthed ifølge Lovens egen Tankegang. Det er nemlig fuldkommen rigtigt, at i den korte Mellemtid, der hengaaer fra den Dag, da Tilbuddet blev gjort, indtil Erklæringen afgives, træder Boet i den afdøde Fæstters Sted, og dersom altsaa Boet afhænder for samtlige Avingers fælles Tary Gaarden paa de Bilkaar, hvorpaa det kan overtage samme til Trediemand, da har denne ikke den allermindste Afkomst til at fordrø nogensomhelst Deel af Kjøbesummen indestaaende og altsaa maatte der i saa Henseende være forbeholdt Ministeriet at tage en